

ANARCHIE: UTOPIA OF NOODZAAK ?

Deze brochure geeft de definitie op eenvoudige en toegankelijke wijze wat de libertairen bedoelen als ze praten over anarchisme - het is een uitstekende introductie tot het onderwerp.

Vaak gebruikt als tegenargument dat het anarchistische idee een utopie is, dat het iets is wat onmogelijk is, maar voor de anarchisten, "echt goed leven in dit autoritaire en kapitalistische systeem :is dit dan geen utopie??!"

ANARCHIE: UTOPIA OF NOODZAAK ?

CNT-AIT

Rijsel-Henegouwen-Vlaanderen
Lille-Hainaut-Flandres

<http://cnt-ait.be>
cnt.ait.lille@no-log.org

"Het is onvermijdelijk, het is zelfs rechtvaardig dat onze hoogste intuïties als waanzin bekeken worden, zo niet als misdaden, wanneer zijn verkeerdelijk de oren bereiken van diegenen voor wie ze noch gemaakt noch voorbestemd zijn."

(N. Fried, 38 jaar, werkloos)

"Dat is utopisch". Hoe vaak komen deze woorden niet terug in de verschillende discussies die wij kunnen houden over een verandering van de sociale organisatie? Men beschuldigt vooral het anarchisme dikwijls van utopisme, en dus ook de anarchisten als "dromers die niet met hun voeten op de grond staan."

Maar wat is een "utopie" eigenlijk?

In de encyclopedische zin van het woord is "utopie" een vorm van sociale organisatie waar alles perfect en precies werkt en waar de sociale positie van elk individu wordt bepaald door geboorte; de uitdrukking komt uit de roman van Thomas Moore "Utopia" (1516), met de Republiek van Plato als voorbeeld ... Anarchisten zijn tegen totalitaire systemen, en dus uiteraard ook tegen utopieën ... "Utopia" komt van het Griekse "a-topos" ("een plaats die niet bestaat"), hetgeen betekent dat het een situatie, een sociale organisatie of feiten zijn **die nooit verwezenlijkt zijn of zullen worden, die IN GEEN GEVAL kunnen worden bereikt op dit tijdstip of een ander, wat er ook gebeurt.**

Daardoor komen twee vragen bij ons op:

- 1): Is het anarchisme een utopie ?
- 2): Echt goed leven in dit autoritair en kapitalistisch systeem: is dat niet een UTOPIE ??!

1. Is het anarchisme een utopie?

Anarchisme betekent de "afwezigheid van macht" (het Griekse woord "an-archos"), **niet te verwarren**, zoals velen doen, met "anomie", wat een "*gebrek aan organisatie*" betekent.

Anarchisme is dan ook de onmogelijkheid dat iemand iets kan beslissen in naam van iemand anders, met of zonder zijn toestemming. Dat is de reden waarom wij pleiten voor een andere maatschappelijke organisatie op basis van zelfbeheer en directe democratie, wederzijdse bijstand en solidariteit, vrije toegang tot het beheer van hun dagelijks leven **door en voor** zichzelf; ; maar uiteindelijk ook een samenleving die vrij is van het kapitalisme, de sociale en economische uitbuiting, een samenleving waar de logica niet langer die is van "de beste zijn en de

andere vermorzelen" of die van "gehoorzamen en zwijgen", maar die van "gelijkheid voor allen ", " voor elk volgens zijn behoeften, van elk naar zijn mogelijkheden "(met betrekking tot werk) en" noch heerser, noch onderdrukte".

Men heeft de neiging het anarchisme te associëren met een "staat van wanorde en chaos, als gevolg van een gebrek aan politieke autoriteit" Anarchie is echter een sociaal project: in feite is het de afwezigheid van leiders die doen wat ze willen wanneer ze dat willen (1), en van almachtige bazen die "hun" onderneming beheren uit eigenbelang, legers die ons zogenaamd beschermen tegen "andere barbarenlegers" (2), en van bevoorrechten of beheerders die dicteren aan anderen wat ze moeten doen, enz ...

Afwijzing en kritiek worden pas interessant indien ze worden gevolgd door alternatieven:

Wij pleiten voor het beheer van het dagelijkse leven "vanaf de basis", dus "van onderaf", vandaar de term **zelfbeheer**. **Directe democratie** is het politiek systeem dat correspondeert met zelfbeheer (van de school, wijk, de productiemiddelen...). Wij zijn daarom voorstander van een sociale organisatie gebaseerd op de beginselen van democratie, sociale gelijkheid, politieke en economische solidariteit. De sociale gelijkheid betekent de afschaffing van de verhouding heerser/onderdrukte, om haar te vervangen door gelijke behandeling voor iedereen, zonder hiërarchische relaties. Politieke gelijkheid is de mogelijkheid voor iedereen om te participeren in het dagelijkse beheer van het gemeenschapsleven. Economische gelijkheid is de gelijke verdeling van welvaart onder allen. Deze drie zijn onderling afhankelijk en noodzakelijk om te vermijden dat de uitkomst een karikatuur van de democratie is, om redenen die wij hieronder bespreken ...

Het principe van de directe democratie, dat wij als **één** van de oplossingen zien, is vrij eenvoudig te assimileren en in de praktijk te brengen, in tegenstelling tot wat men ons WIL doen geloven ... Dit door middel van mandatarissen voor de vervulling van een specifieke taak (van tevoren vastgesteld door de Algemene Vergadering) en herroepelijk op elk moment (als deze niet voldoen aan hetgeen collectief is besloten), en door discussie en debat voor iedereen open te stellen. Op die manier controleert elkeen zijn eigen leven. Dit is de reden waarom het een illusie is te denken aan directe democratie zonder gelijkheid: stel je eens een systeem voor dat lijkt op de

(1). De Grondwet van 1958 (Frankrijk), die vandaag geldt, zegt in artikel 27 dat "alle gebiedende mandaten nietig zijn." Het gebiedend mandaat is de belofte van een gekozen vertegenwoordiger te doen waarvoor hij was gekozen. En dit werd ook bevestigd met de Gaulle in 1960 (een gekozen vertegenwoordiger werd verboden zijn beloften uit te voeren) een politicus die zou zwichten voor straatprotest en zijn verkiezingsbelofte zou uitvoeren, zou worden tegengehouden door de grondwet! Laten we eerlijk zijn, het systeem is rot tot aan de wortel! ...

(2). Merk op dat eender wat uw kamp is, uw leger altijd het beste is en u beschermt tegen andere legers die "boosaardig-niet-braaf" zijn, vooral als ze verschillende politieke of religieuze affiniteiten hebben

(3). Bron: Le Monde van 20 februari 2002, artikel van The Ch.

(4). Het bewijsmateriaal was dat hij voorstelde cannabis te legaliseren dat hij tegen de pen was ...

(5). De "wij" is onpersoonlijk en veralgemeend. Er zijn natuurlijk individuen, met inbegrip van de anarchisten, die een andere mening hebben.

(6). Let op de prachtige tegenstellingen die de "manager" combineert!

(7). Boutade van Bakunin, geciteerd in "Wetenschap en de dringende revolutionaire taak" van Kolokol, Genève, 1870.

(8). Het veronderstellen is een utopie.

(9). Er zijn woorden, die in combinatie gewoonlijk als "tegenstellingen" worden vernoemd. Zoals **"levende-doden"**, slachthuizen die **op humane wijze "doden"** "of" **kapitalisme met een menselijk gelaat.** "

(10). "Zombies" door Kochise, uit het album "In het beste van de wereld." « Dans le meilleur des mondes>>

"participatiedemocratie", maar dan "opnieuw gemotiveerd"; als een groep personen het beleid beheert, is het duidelijk dat er indirect mensen zullen worden uitgesloten van de besluitvorming, omdat de economische ongelijkheid invloed zal blijven hebben op het leven van personen (een arme zal bijvoorbeeld minder tijd kunnen besteden aan het beheer van het dagelijkse leven, omdat hij eerst zal pogen zijn buik te vullen, terwijl de rijke aanwezig kan zijn op alle besluitsvergaderingen ...). Wij bevestigen keer op keer dat het mogelijk is om dingen te veranderen, om de economische verhoudingen aan te passen, om sociale en politieke relaties tussen individuen te veranderen.

In Argentinië (van december 2001 tot op heden) is de bevolking in opstand gekomen tegen de dictatuur van het IMF op haar leven: de loonmatiging die door deze organisatie geëist wordt, maakt het overleven van deze arme mensen volkomen onmogelijk, zodat zij spontaan en zonder leiders, noch een "voorhoede"partij, verwezenlijkten wat sommigen "Utopia" durven noemen

"In Buenos Aires organiseren bewoners zich in" wijkbijeenkomsten ". "[...] Elke avond, in de hitte van de zomer, verzamelen ze bij honderden in de verschillende buurten van Buenos Aires om er deel te nemen aan de populaire bijeenkomsten, gecreëerd in het kielzog van de "cacerolazos (pannenconcerten) , die , eind december 2001, het aftreden van oud-president Fernando de la Rúa en zijn economie-minister Domingo Cavallo bewerkstelligden.

"Ze komen samen op de publieke pleinen, bijna als een vrolijke kermis, ondanks de ernst van de sociale crisis zonder precedent die het land door elkaar schudt. "Laat ze naar huis gaan, iedereen! "Deze slogan, waarmee zowel politici als rechters, bankiers en vakbondsleden uit Argentinië, maar ook het IMF en buitenlandse groepen, die zeggenschap hebben over de openbare diensten, worden geviseerd, is het leidmotief van al deze vergaderingen, van de armste buitenwijken van La Boca en San Telmo in het zuiden, tot de meest elegante buurten van Colegial of Belgrano in het noorden. Elke zondag houden de verschillende wijkdelegaties algemene vergaderingen in het grote Centenario Park, waar sprekers elkaar opvolgen om te informeren over het werk op elk gebied en voor nieuwe richtingen van de strijd. [...]

"Uitgesloten van deze vergaderingen en niet buiten kunnen gaan zonder het risico verbaal misbruikt of mishandeld te worden, kijken de

argentijnse politici nu naar het nieuws, naar deze burgers, respectabele huisvrouwen en boze vijftigers die, enkele maanden geleden nog, rustig genoten van reality shows op tv in hun salon. Alle besluiten worden genomen door handopsteking, geen enkele spreker mag spreken in naam van een politieke partij, de posities van delegués roteren en het verspreiden van informatie gaat langs het internet - met een tiental sites, radio's of kleine buurtkranten.

"Met de zenuwen gespannen, uitgeput en gedesillusioneerd, vindt de middenklasse enige hoop in de solidariteit. [...] "Hier, op deze plaats, voel ik me tenminste minder alleen, pratend met burens die ik voordien niet eens kende, en we proberen elkaar te helpen", zegt Pedro. [...] Hier is de grootste angst te worden geïnfilteerd of gemanipuleerd door politieke partijen of de politie. Op een afstand hebben de linkse partijen standjes opgezet. "De cacerolazas zijn van ons, en ze behoren niet toe aan politieke militanten die ons bekijken met minachting en ons een ervaring trachten op te leggen die we niet nodig hebben", zegt Mario, een spoorweggepensioneerde die al drie maanden zijn pensioen van 250 pesos niet meer ontvangt. "Niemand weet waar zulke ongekende mobilisatie naar zou kunnen leiden. Maar ze is nu onderdeel van het dagelijkse leven voor de Argentijnse middenklasse ... "(3)

Na deze samenvatting van de situatie in Argentinië, waaruit blijkt dat de directe democratie - een vector van zelfbeheer - levensvatbaar is, zullen we 2 woorden zeggen over die van Algerije, met inbegrip van Kabylië. Ik wil u een lange en saaie lezing over de achtergrond en alle tralala besparen (vooral omdat het onmogelijk is om formeel te zijn over de exacte situatie, gezien ik niet ter plaatse ben), en dus heb ik besloten om enkel een kopie van de "code van de eer der afgevaardigden" van de soevereine populaire vergaderingen, "Aarchs" genaamd, te verschaffen, omdat ze van bij het begin de aard van deze dorpsvergaderingen toont (dwz directe democratie!)

"De afgevaardigden van de beweging verbinden zich ertoe :

1). Zich te houden aan de voorwaarden zoals uiteengezet in het hoofdstuk over de leidende beginselen voor de coördinatie van Aarchs, Daire en Communes.

2). Het bloed van de martelaren te eren en de strijd voort te zetten tot de voldoening van de eisen en geen gebruik te maken van hun behoefte aan winst.

Omgekeerd, zonder autoriteit of hiërarchie, met een echte praktijk van solidariteit, een politiek van sociale en economische gelijkheid, zijn de ideale omstandigheden verenigd zodat iedereen zich echt kan ontplooiën en zijn leven echt kan leven ... zonder belemmeringen, zonder grenzen en Staten kunnen wij leven in een wereld van solidariteit, gelijkheid en democratie, waar die woorden geen loze woorden meer zijn afgekondigd door regeringen en hypocriete bazen; de Aarde zal niet langer een broedgebied zijn om te controleren, te vernietigen, tot slaaf gemaakt voor de belangen van een minderheid ... Kortom, een heel wat praktischere en haalbare utopie dan die welke vrijheid en overheid tracht te combineren, het kapitalisme en gelijkheid, solidariteit en hiërarchie ...

**AGNES RUBIOT
(décember 2002)**

ook vele anderen in de wereld, zonder dat de media eer ons wat over vertellen), de chemische centrums vlakbij steden (die niet enkel vervuילend zijn, het milieu beschadigen en bommen maken maar ook onder onze voeten ontploffen, zoals gebeurde met AZF), de enorme verspilling van drinkwater (bepaalde industrieën hebben immense hoeveelheden water nodig om te kunnen draaien, met ongecontroleerde vervuiling van het grondwater door de industriële landbouw, aantasting of onherstelbare verontreiniging van vele stromen, rivieren, beken, bronnen, vrijkoming van schadelijke en giftige stoffen geproduceerd door nuttelooze industrieën, tot gevolg), het gat in de ozonlaag, de massale ontbossing (die hele landen veroordeelt tot het stopzetten van de landbouw omdat ze worden gebakken inde zon), al deze rampen die elke dag een beetje meer land, water of lucht doden, die de toekomst verdonkeren met een radioactieve wolk en een tekort aan drinkwater ...

Om al deze redenen, maar ook omwille van andere (de link tussen het kapitalisme en de opkomst van het fascisme, seksisme en alle onderdrukkingen, ...), is er geen twijfel mogelijk over de effectiviteit van het kapitalistische systeem met betrekking tot het collectieve geluk:

ON-MO-GE-LIJK! Zolang het kapitalisme, de hiërarchie, het salariaat en de autoriteit er zijn, zullen onderdrukking, ongelijkheid, lijden, uitbuiting blijven bestaan.

Geloven dat ons leven aanzienlijk kan worden verbeterd, dat de vorm kan veranderen zonder aan de kern te raken, wachten binnen een autoritair systeem op een waardig en vrij leven ...

Dat is de UTOPIE!

- 3). De geest van vreedzame beweging inacht te nemen.
- 4). Geen activiteiten en acties te ondernemen gericht op het smeden van directe of indirecte banden met de macht.
- 5). Geen gebruik te maken van de beweging voor partijpolitieke doeleinden of voor doelen die leiden tot een electorale competitie of voor opties om de macht in te nemen
- 6). Geen politiek ambt te aanvaarden in de instellingen van de macht.
- 7). Goed burgerschap en respect ten opzichte van hun leeftijdgenoten te tonen.
- 8). De beweging geen regionale dimensie in welke vorm dan ook te geven.
- 9). Niet af te wijken van de bestaande structuur in verband met communicatie.
- 10). Hun solidariteit ten opzichte van een afgevaardigde, die nadelige gevolgen van zijn activiteiten in de heweging ondervindt, te uiten. "

Wij zijn geen utopisten, en er zijn vele ervaringen in de tijd en in de wereld om dat te bewijzen.

Een verandering van de maatschappij is niet onwaarschijnlijk, wat ook de blasés en geresigneerden denken, in de trant van "we komen er nooit ": in 1780, kon je niet één persoon vinden met uitzondering van een paar "verlichte utopisten" die dachten dat het leven zonder Koning mogelijk was. Tijden veranderen, ideeën ook. Nee, wij zijn niet aan **het einde van de geschiedenis** gekomen, zoals sommigen schijnen te denken, nooit zullen we een drempel bereiken waar wij niet langer evolueren. Als de doelstelling van 3 eeuwen geleden de afschaffing van de monarchie en koninklijke willekeur was (dat was al een enorme stap voorwaarts!), dan is die van vandaag een leven in solidariteit zonder "leidende denkers" met als enige functie ons te vertellen wat te doen en niet te doen, zonder onze zeggenschap. En eenmaal dit doel bereikt, zal men het opnieuw proberen te verbeteren, te wijzigen, te vervolmaken ... tot de mensheid zelf teniet gaat ...

De wereld is maar wat de mensen ervan maken!
Ik kan u echter niets belangrijker adviseren dan om te leren van de geschiedenis. Dat is de reden waarom ik deze tweede vraag stel:

2. Echt goed leven in dit autoritair en kapitalistisch systeem: is dat niet een UTOPIE ??!

Of het nu door "aanpassing" is, of door "herstructurering", door "hervorming", door het te "marxiseren", of te "Tobbiniseren" of door het creëren van pseudo-oplossingen zoals "oppositiemachten", "participatieve democratie" en andere "burgerlijke controle", de zwendel is hetzelfde ...

Representatieve democratie is het systeem waarin we leven, op basis van vertegenwoordiging van onze macht, onze "stem" op alle niveaus van ons leven: door verkiezing van vertegenwoordigers van allerhande soort, zoals presidenten, wetgevers, "afgevaardigden" voor bedrijven Het heeft alles gegeven wat het kon geven:

NIETS!

Wij hebben geen inspraak in de organisatie van het systeem waarin we leven: we krijgen slechts het MINIMUM, want het is zo dat we er in wonen, en het is precies over ons leven dat het gaat! Of we nu stemmen of niet, het resultaat blijft hetzelfde aangezien we niets beheren van het leven van alledag: het verschil is dat wanneer we gaan stemmen, **we de indruk krijgen van wel.**

Eeuwenlang herhalen we voortdurend dezelfde fouten, we delegeren zonder controle, we bieden de sleutels van de macht en de besluitvorming op een presenteerblaadje aan aan de elite, de "professionele politici". Bij elke verkiezing zijn de retoriek en de verwachtingen dezelfde: **"Het zal veranderen."** En ja, we zijn sceptisch en afkering, maar met deze nieuwe, jonge, trendy kandidaat (4) zal het lukken. *Deze keer is de goede keer (5).*

Al meer dan 50 jaar kiezen we onze leiders. Al 50 jaar hopen we dat uiteindelijk DE leider, DE ideale chef aan de macht komt, met zijn eerlijk en hardwerkend team om de corruptie te elimineren, die rekening houdt met de belangen van werknemers, kortom, rekening houdt met iedereen die hij geacht wordt te vertegenwoordigen. Zelfs deze situatie zou MIJ niet bevredigen (gezien mijn sociale en economische omstandigheden dezelfde zouden blijven), maar ze is bovendien ONMOGELIJK en dit omwille van 3 redenen:

Wil je plassen, elektriciteit hebben, een bad nemen, je verwarmen, gas, wil je je verplaatsen ... Het kost geld, je moet er hard voor werken *"het is niet goed te leven als bijstandtrekker"*.

Wat is de waanzin? Vanaf het moment dat eender welk individu op deze planeet wordt geboren, komen deze dingen, deze basisbehoeften, hem rechtmatig toe! Wie kan er nu geen aanspraak maken op het genieten met dezelfde rechten als elk ander van het drinkwater dat van iedereen is, om vruchten te eten die van iedereen zijn, de grond te cultiveren van allen ...? Dit is GROTE OPLICHTERIJ, bedoelt om ons leven te verkopen om te bestaan?

Nogmaals daag ik iedereen uit mij te vertellen dat "hervorming" van het systeem levensvatbaar is en individuen toelaat echt beter te kunnen leven, gezien de extreme perversiteit van het kapitalisme en alle doctrines die erdoor geïnspireerd zijn ...

Geconfronteerd met deze aanhoudend utopieën van het dagelijkse leven, zijn er de idealisten van het leven van alledag die hopen, hopen en steeds opnieuw HOPEN dat het "op een dag zal veranderen", als vanzelfsprekend ... "De anderen", "Zij" zullen het doen ... *"Ik, ik begrijp niet veel van deze dingen, zij weten beter dan ik"* Geconfronteerd met deze berustende passievelingen, die afwachten, die zich voortdurend beroepen op de "professionals" van de politiek, de vakbeweging, de protestbeweging ... heb ik slechts dit te zeggen: wakker worden! Alice in Wonderland bestaat niet, geen enkele leider bekommerd zich om je leven, je blijft het moment van ontwaken gewoon verder duwen ... En wanneer de noodlottige bel uiteindelijk zal luiden, zullen we je vinden in een graf of afgemat en na het verlies van alle lust om te strijden, zonder enige ambitie tot emancipatie, als gewillige conformisten... Kortom, we zullen de makke lammeren vinden die de leiders wensen ... Uw ongeluk maakt het geluk van **anderen**, diezelfde **anderen** waarvoor je eerder een blind vertrouwen had ...

KOM UIT JE DROOM, BEN DE UTOPISTEN!

* **Om ten slotte te eindigen met een zekerheid:** niemand kan vandaag de ecologische verwoesting in verband met het **kapitalisme** ontkennen, ook al is het privé zoals in de VS, of vanuit de Staat zoals in alle andere marxistische of pseudo-communistische landen. Men kan zich de olierampen herinneren (zoals die van de Erika, maar er zijn er elk jaar

verbaal geweld, tuchtelijke bedreigingen.

En wanneer er een neiging is om zich te organiseren en zich te verdedigen, dan is dit wat er gebeurt: in Casablanca (Marokko) sturen 92 werknemers een petitie naar de directie om de vakbondsrechten te eerbiedigen en te worden erkend door het recht in dit land.

Antwoord: 12 mensen worden ontslagen. De werknemers van de groep **Super Rifle** starten vervolgens succesvol een staking, ze krijgen gelijk, de directie zet dan maar een knokploeg in om de beweging te breken

De vakbond *Union Marocaine du Textile* protesteerde. De secretaris-generaal van de partij werd in de gevangenis gestopt voor 3 jaar ... voor "belemmering van de vrijheid om te werken"! Erger nog, in Pakistan, India ... worden volwassenen en kinderen in slavernij gehouden om familiale schulden te betalen aan hun werkgevers, wegens onvoldoende salaris om te voldoen aan de verblijfskosten. De International Labor Office schat dat 20 miljoen Pakistanen, waarvan 7,5 miljoen kinderen gebonden zijn aan schulden. Men kan ook het illegale werk dat bestaat in Europa ter sprake brengen, want thuiswerk ontsnapt aan alle controle waardoor de bescherming van werknemers verhinderd wordt, of het gebruik door China en de VS van gevangenen om consumptiegoederen te produceren waarvan we geen verdachte oorsprong vermoeden. Voeg daaraan toe dat wanneer het land zelf maatregelen neemt om de werknemers minimaal te "beschermen" (bv. het recht van de vakbonden), Nike delokaliseert naar een ander land! Zo zijn landen verplicht, indien zij willen dat deze bedrijven blijven (en die bedrijven zijn vitaal voor de economie van die landen), om nog meer te snijden in het arbeidsrecht!

* **Dan, de leugen:** de basis van de kapitalistische ideologie is dat alles koopwaar is. Op die manier is het gemakkelijk de dwaasheid waar we ons hele leven tegenover staan te begrijpen, het lijkt erop dat we ONS LEVEN MOETEN KOPEN! Bij de geboorte wordt ons verteld dat tot 18 jaar "het huis krediet verleent" en de ouders betalen de rekening door de riem een beetje meer aan te spannen. Dan komt de tijd voor het hoger onderwijs (verlenging in goede genade voor wie het zich kan permitteren). In ieder geval ontsnapt niemand. Op een dag *moeten we ermee beginnen* ...

Wil je slapen? Betaal!

Wil je eten? Betaal!

Wil je drinken? Betaal!

1) Om het met de woorden van Rousseau te zeggen: "De soeverein kan zeggen: 'Ik wil vandaag wat deze man wil', maar hij kan niet zeggen 'Ik wil wat deze man morgen wil' aangezien het absurd is dat vrijheid zichzelf zou ketenen voor de toekomst." Zelfs als een super-eerlijke, coole, vriendelijke manager (6) op een dag aan de macht komt en echt beantwoordt aan de behoeften van de meerderheid van de mensen, dan nog kan hij niet raden wat individuen later zullen willen: een "stem" geven, je macht delegeren aan iemand - anders dan voor een **bepaalde en gegeven** situatie - is het aanbieden van een blanco cheque en dat elke dag, gedurende X aantal jaren aan bedriegers die GEEN verantwoording moeten afleggen!

2) Er is een "axioma" dat makkelijk controleerbaar is in het dagelijkse leven en dat dringend moeten worden geassimileerd. Dit is een axioma dat kan worden gebruikt **in alle gevallen**. Verifiëer het voor uzelf:

Macht bederft

Er is niemand, hoe oprecht en gemotiveerd hij in het begin ook is, die uiteindelijk niet door de macht misbruikt wordt die wij hem geven. Dit geldt nog meer wanneer er geen controle wordt uitgeoefend over deze persoon, zodat hij geen verantwoording verschuldigd is aan zijn "onderdanen". Nogmaals leen ik de woorden van een ander: "Neem de meest radicale revolutionair en plaats hem op de troon van Rusland of vertrouw hem dictatoriale macht toe [...] en voor er een jaar voorbij is zal hij nog erger worden dan de tsaar zelf!" (7).

Waarom voortdurend dezelfde fouten herhalen gedurende heel de geschiedenis? Sinds de mens mens is, zijn we getuige van hetzelfde verschijnsel onder degenen die (met onze toestemming!) onze soevereiniteit en de sleutel tot het besluit over ons leven verkrijgen.

Hoe kan men niet merken dat macht de verhoudingen tussen individuen verandert, dat ze de zienswijze van de dingen door "nieuwe leiders" verandert?

Het is om deze reden dat wij nog nooit krediet gaven - en dit zal nooit veranderen! - aan een mogelijke "dictatuur" van het proletariaat."

Veel zogenaamde revolutionairen denken dat deze "overgangsregering" er onvermijdelijk moet komen (slechts voor een

dag?) op de weg naar de toekomstige maatschappij: tijdens deze periode zullen ex-proletariërs/uitgebuitenen/onderdanen (hoewel historisch, het proletariaat zelden de dictatuur van het proletariaat heeft geleid") weten "wat de mensen willen, de teugels van de natie in handen nemen en de gids naar een wereld van gelijkheid en vrijheid zijn".

Waarom heeft dit zich nooit voorgedaan in de marxistische landen?

De macht bederft wie haar gebruikt: plaats een werknemer in een mooie stoel en een mooi bureau van een manager, geef hem de privileges, rechten op andere werknemers, en ook al was hij oprecht en gemotiveerd in het begin, deze ex-werknemer zal uiteindelijk de meest afschuwelijke baas zijn die er is. **Dit is geen veronderstelling maar een vaststelling.**

Stop met dromen, er is geen opper-verlosser (8): Noch God, noch Marx, noch Trotski (noch enig leider)!

3) Waarom zouden wij anderen de bevoegdheid geven ons te besturen, om in onze plaats beslissingen te nemen en om ons vriendelijk te laten merken met de wapenstok en peperspray dat we niet op de weg zijn die zij voor ons afbakenen?

Wie zijn deze leiders dat we ze zo erg vertrouwen?!

Zijn ze hogere wezens met een aangeboren wetenschappelijke kennis die duizend maal groter is dan die van anderen, zijn ze mannen / vrouwen begaafd met bovennatuurlijke machten of iets soortgelijks?! En zelfs indien dit het geval was, waarom zouden zij dan het recht hebben om in onze plaats ons leven te besturen?

Als er super-intelligente en zeer goed ontwikkelde buitenaards wezens op aarde zouden landen en ons zouden zeggen : "*Hallo, jongens: we zijn beter dan jullie, zodat je ons moet gehoorzamen wat er ook gebeurt (let op, we zijn tof, dus mag je om de 5 jaar onder ons een leider kiezen)*", dan zou het vanzelfsprekend zijn dat we ze naar de hel sturen, of Mars, of om het even wat!

Hebben dus deze bedriegers van de ergste soort, leugenaars, oplichters en klootzakken die rot zijn tot in de kern van hun wezen, moordenaars (via huurlingen: bloed is te vies voor hun eigen handen ...), wapenhandelaars, flikken, smeerlappen die ons vertrouwen

En er zijn er nog steeds verbaasd dat er daar niets te eten is, dat er ter plaats geen voedsel is - want zij moeten hun eigen gewassen terugkopen! Ze verbazen zich over de regelmatige hongersnoden die tienduizenden doden!

Zij, dat zijn dezelfde westerse imperialisten die verspillen en de oorzaak zijn van duizenden sterfgevallen: op één hectare land waarop zij slechts 50kg rundvlees produceren, kan er ook in de geïndustrialiseerde landen (zoals in de meer armere gebieden, afhankelijk van het type gewas) bijvoorbeeld 4 ton appels, 10 ton tomaten, 8 ton aardappelen en 12 ton selderij geproduceerd worden. Stof tot nadenken! Maar het is ook van essentieel belang te benadrukken dat er een verschil is tussen "honger" en "hongersnood": tegenwoordig worden hongersnoden vaak georganiseerd (als grote wapens voor politieke druk) en ze zijn slechts zelden het resultaat van een gebrek aan voedsel in eigen land... In die zin is de claim van GGO's, "feed the world", een hypocrisie die aan de kaak moet worden gesteld omdat er voldoende voedsel is op deze planeet om al onze buiken te vullen (als bewijs is er de overproductie van voedsel die leidt tot overdosissen in Westerse landen (obesitas ...).

Zij, dat zijn bedrijven zoals Nike die, met de opkomst van het liberalisme, hun bedrijven verplaatsen om zich te vestigen in landen als Indonesië, Vietnam, Marokko, Bangladesh, ..., waar de sociale, fiscale en milieuwetgeving minder scherp is en waar de arbeiders meer "flexibel" zijn. De enorme vrijgekomen winsten zijn gedeeltelijk terug in reclame geïnvesteerd. De realiteit van de arbeidsomstandigheden op het veld en in de fabrieken van onderaannemers is afschuwelijk en wordt aangeklaagd door vele organisaties, zoals UNICEF: lage lonen en gedwongen overwerk, slechte hygiëne en veiligheid, de schending van de vrijheid van syndicale werking, dwangarbeid en slavernij, kinderarbeid ...

Immers, de werknemers worden betaald per stuk, en zijn dus gedwongen om over te werken. In Indonesië worden werknemers verplicht 12u per dag te werken, wat niet eens genoeg is voor het bereiken van de quota die de werkgever eist om hun lage lonen uitbetaald te krijgen. In de vaak verouderde en slecht uitgeruste werkplaatsen heerst er een verstikkende hitte, vermengd met waterdamp en giftige producten. Onder deze omstandigheden zijn ziekten (neuskanker, leukemie, huid-en vaatziekten en anemie), ongevallen, flauwvallen en stoornissen door overspanning veelvuldig. Daar bovenop is er aanhoudend toezicht, gekoppeld aan lijfstraffen,

landen van het Noorden, die hun imago heeft aangetast, en ondanks de ondertekende afspraken, toont een recent onderzoek in meer dan 150 ziekenhuizen aan dat deze bedrijven bewust verdergaan met het doen afzien van vrouwen van borstvoeding en het resultaat is dat slechts 44% onder hen ervoor kiezen hun kinderen borstvoeding te geven. Naast Nestle zijn er meer dan 30 commerciële ondernemingen (zoals Danone voor Frankrijk) **die deze gruwelijke, "onderwijzende" politiek voeren in de derde wereld, ten behoeve van hun kassa.**

Zij, dat zijn degenen die in de uithoeken van het Amazonewoud Inheemse U'wa veroordelen tot collectieve zelfmoord :deze gemeenschap weigert de grote oliemaatschappijen de middelen die aan iedereen behoren te laten plunderen en verkiezen het liefst massaal te verdwijnen in plaats van dat goed te keuren ...

Zij, dat zijn de verkopers van de dood door de export van wapens, doorheen heel de geschiedenis, in allerhande soorten, van machete tot tank, kanon en raketwerpers en anti-persoonsmijnen en steeds dodelijker bommen.

Zij, dat zijn de imperialistische plundersaars die de graanproducten en gewassen in de arme landen opkopen (nadat ze dictators of leiders omkochten) om het westerse vee te voeden. "*Men steelt de korrel van de arme om de koe van de rijke te voeden,*" zei de heer Milner.

De helft van de mondiale graanoogst wordt gebruikt voor het vetmesten van dieren: 60% van de voederimport wordt geproduceerd in ontwikkelingslanden. In deze landen sterven 40.000 kinderen elke dag van de honger; 1,3 miljard mensen lijden aan ondervoeding en elk jaar sterven 50 miljoen mensen door honger of ziekten veroorzaakt door honger. Echter, een dergelijke afwijking, een dergelijk onevenwicht kan gevoelig worden teruggebracht op zeer korte tijd (afhankelijk van de zeggenschap over de productie en het wegwerken van het kapitalisme).

Het is moeilijk je voor te stellen dat een grote baas in de graan-markt zich op een dag zorgen zal maken over de hongerdood, terwijl honderduizenden niet meer op deze wereld zijn door zijn schuld Sterker nog, men zou 100 miljoen extra mensen kunnen voeden door een verlaging met slechts 10% van de consumptie van vlees in de geïndustrialiseerde landen! De grote lobby's van de graan- en vleesindustrie zijn zorgvuldig in het niet promoten van dergelijke studies, die het vegetarisme bevorderen en we begrijpen goed genoeg waarom! Het kapitalistische imperialisme is altijd aanwezig ...

onwaardig zijn, bazen, lafaards die nooit sterven in de oorlogen die ze verklaren, barbaren die hele families uitwijzen en op straat gooien zonder bestaansmiddelen, bloedbevuilers... hebben ZIJ een goede reden om ons te bevelen? Deze politici zijn misschien **wel de slechtsten van ons allemaal!** Hoeveel krediet moeten we toekennen aan hun orders ? Want, ik herhaal, zelfs al zijn ze dan perfect en begaafd, ik geef ze in ieder geval **de controle over mijn leven** niet

Het kapitalisme heeft sinds haar ontstaan getoond wat het in zijn mars heeft: de dood, uitbuiting en diefstal van ons leven, ecologische vernieling, leugens ...

Deze verklaringen zijn niet vrij, **ze zijn dagelijks verifieerbaar**, in het nieuws, in de analyse van ons leven en daden.

Dus voor iedereen die kritiek levert op de anarchistische doctrine door ze utopisch te noemen, vermijdt "advocaat van de duivel" te spelen: genade, u zou mij beledigen door nadien te durven spreken van "hervorming" van het kapitalisme, zelfs van "kapitalisme met een menselijk gezicht", zoals wordt beweerd door Attac en co.! Wat een mooie utopie te geloven in een "humane" hervorming van de dood, uitbuiting, diefstal, vernietiging van het milieu en vervreemdende leugens! (9) Welke zijn deze utopisten, trots op hun domheid, deze "salon rebellen"? Hoe kan je het lef hebben om tegen een 8-jarige Indonesische kind, dat aan de band werkt in bedwelmende, vernederende en totaal onaanvaardbare omstandigheden en dit voor kruimels, te zeggen: "*U bent uitgebuit en we willen je pijn verzachten: wij stellen voor om de grote beleggers te belasten en dat geld uit te betalen aan de slachtoffers van het kapitalisme. Zo zal je eigen slavenloon toenemen van 15 cent per dag tot 47 cent per dag*" Het probleem met hervormingen (**dwz de basis, de onderbouw van het systeem behouden en enkel kleinigheden in de vorm veranderen**, in tegenstelling tot het woord "revolutie", een radicale transformatie, strevend **naar de wijziging van de basis zelf van het systeem**) is dat zij geheel niet mikken op de grond van de uitbuiting, vervreemding, overheersing, van de veroorzaakte verschrikkingen, door het kapitalisme in vraag te stellen ...

Haar enige doel is om te proberen de wereld die **door leed werd gemaakt** (slaven, "het proletariaat sinds het begin van de 19e eeuw, enz ...) **leefbaarder te maken**, een wereld die zich voedt met het lijden om te blijven bestaan (voor het overleven zijn de winsten essentieel, vandaar de talloze afdrijvingen die flirten met het ondenkbare), **die haar dominantie en haar macht enkel te danken** heeft aan dodelijke praktijken die **leedverspreiden**...

Het is een mooie, utopische illusie te geloven dat op een dag de vorm zonder de inhoud kan veranderd worden, aangezien beide nauw met elkaar verbonden zijn!

Wat is het probleem? Bestaat het alleen in de lonen ontvangen door arme kinderen, ouderen, de uitgebuite werknemers? Bestaat het alleen in de voorwaarden voor het werk zelf? In de dagelijkse pesterijen van de cipier, baas, van de kleine afdelingchef?

Nee, nee, nee, nee! Het probleem dat inherent is aan het kapitalisme is dat van de **loonarbeid**: het bestaat uit de eeuwigdurende ondergeschiktheid van de massa, tegenover een dominante minderheid van rijken en invloedrijken! Al deze dingen zijn verbonden: het loon is het laagst mogelijke om ervoor te zorgen dat de winsten maximaal zijn, en de arbeidsvoorwaarden zijn ontoelaatbaar omdat het doel is om zo snel mogelijk te produceren; hygiëne en veiligheidsnormen worden niet gehaald omdat er moet worden geproduceerd tegen lagere prijzen; pesterijen, druk, sociale controle en morele stalking zijn niks anders dan de gereenschappen van het kapitalisme om steeds meer te produceren, en steeds sneller.

Al deze problemen vormen er maar één, zijn veroorzaakt door hetzelfde: het kapitalisme.

Al deze problemen hebben dus slechts één oplossing: de vernietiging van het kapitalisme.

Een enkel aspect veranderen van de vorm - het salaris bijvoorbeeld - zonder aan de kern te raken - het kapitalisme - en het resultaat zal hetzelfde blijven: de bedrijven zullen sneller produceren, de hygiëne afbouwen, de veiligheid negeren, hun werknemers opstoken door het pesten ... dit alles omdat, als een bedrijf geen winst maakt in het kapitalistische systeem, haar lot bezegeld is: het verdwijnt. Het ligt in de aard van het kapitalisme om dergelijke dingen te verwekken. Hervorming is onmogelijk.

Dat is net de utopie ...

Werknemers in de Derde Wereld leven in extreme armoede, voor die in het Westen is de ellende enkel een beetje minder extreem! Het doel kan niet zijn om het niveau van de uitbuiting in de wereld te herstellen op hetzelfde niveau om concurrentie te voorkomen met landen waar de arbeidskosten lager zijn, om redenen van rechtvaardigheid, christelijk

Geloven dat deze dingen niet meer zullen bestaan zonder de vernietiging van het kapitalisme is UTOPISCH.

* **Dan, de dood**: hoe kan men niet verantwoordigd worden over de plundering van de grondstoffen in de Derde Wereld door grote kapitalistische ondernemingen? **Zij** stelen het land, de natuurlijke hulpbronnen van heel de wereld, vervolgens werven ze voor een ONBEDUIDEND loon werknemers aan om vervolgens de producten door te verkopen. De winst houden ze. **Zij** zijn de roofvogels die zich storten op de winst wanneer die kan worden gemaakt, zelfs indien die is verkregen door ellende, dood en lijden.

Zij, dat is bijvoorbeeld Nestle (of andere multi-nationale agro-foods), die gebruik maken van de verouderde uitrusting en het gebrek eraan in de ziekenhuizen in ontwikkelingslanden, om er regelmatige bezoeken te houden, gedurende dewelke agenten van deze bedrijven onofficieel geld doneren aan verpleegkundigen en artsen en een aantal beloften van financiële steun in ruil voor de promotie van hun producten bij de moeders. Zij ontvangen dan gratis monsters van het melkpoeder en verlaten het ziekenhuis met zuigflessen en fopspenen als "gul aanbod", er van overtuigd dat de industriële voeding van het "noorden" beter is voor hun baby's.

Echter, vanwege het gebrek aan zuiver water, steriliseertoestellen en geld voor de vernieuwing van de voorraad melkpoeder, verandert die hoop meestal snel in een nachtmerrie. De gezondheidsrisico's als gevolg van onjuist gebruik van melkpoeder veroorzaken microbische, virale en parasitaire aanvallen.

Gebrek aan geld spoort de ouders vaak aan tot verdunning van het poeder, met ondervoeding tot gevolg. **Zo sterven velen** onder hen van de honger, ze kampen met uitdroging en diarree en virale ademhalingsaandoeningen. Als moeders vaak ondervoed zijn, kan borstvoeding tenminste nog de antistoffen die nodig zijn voor het overleven doorgeven aan de baby's, wat het melkpoeder niet doet. **Maar zodra een vrouw heeft gekozen voor melkpoeder, door de moordende promotie van Nestle en consoorten, kunnen ze er niet meer op terugkomen omdat hun lichamen gestopt zijn met het produceren van melk.**

Hoewel deze feiten bekend zijn bij de multinationals in kwestie en zelfs nadat er een belangrijke boycot werd georganiseerd in een aantal

Of gebruik maken van je bestaan in al zijn variaties, andere landen bezoeken, ten volle genieten van de jaren dat we op deze aarde vertoeven, echte plannen voor de toekomst hebben, kortom: LEVEN ... door maar **een paar uur per dag** te werken voor de gemeenschap of zichzelf, met de zekerheid van een dak en een maaltijd onafhankelijk van ons vak ...

Vrijwilligerswerk heeft dit voordeel, dat het **motiverend** en **aantrekkelijk** is. Men moet zich er niet toe dwingen om iets te doen, maar het is een wens, een dienst: afwisselen van beroep en bezigheden, dat is de beste manier om onafhankelijk te zijn en te leren je plan te trekken.

Het is waar dat, officieel, wij momenteel de "vrijheid hebben om te kiezen", tussen willen werken of niet ... maar in werkelijkheid is de optie "IK WIL LEVEN" zeer moeilijk om te dragen op lange termijn: Het is niet prettig constant te moeten ploeteren om te overleven. Het is niet leuk om heel je leven hetzelfde werk te doen: hoeveel liefhebbers beginnen te walgen door noodgedwongen en tegen elke prijs hetzelfde beroep uit te oefenen?

Dit perverse systeem maakt dat personen zich dood werken omdat een rotzak enorme winsten zou maken en zou leven als een koning op hun rug: waarom werknemer blijven, de bediende van een ander blijven? De productiemiddelen, die we gebruiken om te leven, zijn een collectief goed dat niemand kan bemachtigen zonder nadelen voor anderen. De zaken die worden geproduceerd zijn voor iedereen, omdat de middelen die tot die schepping hebben geleid dat ook zijn!

Al wie zich de collectieve productiemiddelen heeft toegeëigend en zegt: "dit zijn de mijne", al wie individuen betaalt om te dienen als machine en om te profiteren van hun werk om zich te verrijken als een parasiet, al wie de werknemers onteigend van hun productie, is een DIEF. Proudhon zei al: "*Eigendom [van productiemiddelen] is diefstal!*".

Een strofe van Vaneigem in 68 stelde: "*Het werk DOODT, het werk BETAALT: de tijd is te koop bij de supermarkt; de betaalde tijd keert niet meer terug, de jongeren overlijden aan verloren tijd*"

Het onderlinge verband van deze logica in het kapitalisme (van het prive-eigendom van de productiemiddelen tot het moordende salariaat) maakt de keuze heel eenvoudig: **leven of overleven, leven of sterven.**

moralisme of om zichzelf een goed geweten te geven!

Wat nodig is, is een planeet waar mensen hun eigen productie in handen hebben en zich ontdoen van elke vervreemding die gelijkgesteld wordt aan werk. In wezen veroorzaakt het kapitalisme verwoesting en **het is niet door dat slavenleven financieel te compenseren dat de dingen beter zullen gaan!**

De rol van Attac en co wordt meteen duidelijk: door te proberen het kapitalisme te helpen bij het oplossen van sommige van haar contradicties, versterken zij het, opdat het zou voortleven! Haar rol is die van een voorhoede van het kapitalisme!

Wat is dus dit "Attac" van verburgelijkte "rebellens", economen in dienst van het kapitaal, die het laatste bolwerk vormen dat het kapitalisme in stand houdt; wie zijn deze utopisten die het kapitalisme legitimeren en alles wat erbij komt kijken, door de rotzakken een belasting van 0, 1% voor te stellen? Want net dit geld vormt onze ellende.

"Geld maakt niet gelukkig , maar de ellende maakt het geld" zo wordt gezegd.

Bovendien duidt de theorie van de Tobintax niet HOE dit geld zal worden teruggegeven aan de "slachtoffers van het kapitalisme" (d.w.z. 95% van de bevolking), want we weten dat minder dan 1% van de "ontwikkelingshulp" die door Frankrijk wordt gestuurd, op haar bestemming aankomt! Als we zien dat het geld "ter ondersteuning van slachtoffers van het AZF" nooit aankwam, kan men zich afvragen hoe miljarden en miljarden zouden worden herverdeeld over alle slachtoffers van het kapitalisme, zonder dat die 95% verdwijnen! Met een toverstaf? Ten slotte is het lachen met de mensen als men beloften maakt op de lange termijn, terwijl er op de korte termijn niets wordt gedaan (Attac telde gedurende meerdere jaren 50 leden uit het parlement (Assemblée Nationale) in haar gelederen)!

Wij willen geen verbetering van het huidige politieke, sociale en economische systeem, we willen het vervangen door een systeem van collectief leven, zelfbeheer, waarin elke zijn zeg heeft, waar wederzijdse hulp het doel is (en niet concurrentie).

Voorstellen voor een hervorming van het mondiale kapitalistische systeem zijn enkel naïeve illusies, waardoor het zich in stand kan

houden via schijndemocratie.

Feitelijk doen de voorgestelde hervormingen van sommige fracties en / of verenigingen (Tobin, GIS, etc ...) geen afbreuk aan de bestaande sociale verhoudingen en vergroten ze de onderwerping van de massa in ruil voor politieke macht.

Hoe kunnen we geloven dat deze zwendel, deze pseudo-"Attac" een oplossing voor de problemen zal bieden?

Want er zijn gebreken, zo nauw verbonden met het kapitalisme dat het onmogelijk is ze kwijt te spelen zonder het wegwerken van het kapitalisme zelf:

* **In de eerste plaats, de uitbuiting:** de logica van het kapitalisme is gebaseerd op het bezit van bepaalde middelen van productie (gekocht met een geërfd fortuin, gewonnen door middel van uitbuiting of gesjoemel) en op loonarbeid, dus op de tijd van de werknemers die door de eigenaar, de baas, opgekocht wordt.

Deze baas zal mensen laten werken, die zullen worden betaald volgens het aantal uren werk dat ze presteerden (we maken ons hier geen zorgen over onbetaalde overuren of niet-betaald hulppersoneel) en de gefabriceerde producten zullen worden verkocht voor de winst van de baas.

Vandaag ligt de waarde voor een uur werk tussen 5,44 € en 20 €, afhankelijk van de uitgeoefende betrekking: leuk om te doen hoor, berekenen hoeveel een mensenleven waard is ... Hey, het is geweldig, door heel ons leven te werken, kunnen we dingen kopen! Niet echt belangrijk als men doodgaat voordat u een beetje kunt "genieten" op de leeftijd van 65, natuurlijk. Het belangrijkste is om te CONSUMEREN...

"Legers van zombies op het werk, aan de band of in de kantoren; omgevormd tot passieve slaven, lege hoofden op een spijsverteringskanaal; dat is het wonder van het kapitaal: het geeft je shit en je slikt het maar en je sterft bij het optellen van je pensioenpunten. Sinister rechtschappen bestaan"(10).

Elke ochtend is het hetzelfde. Iedere ochtend onmetelijke frustraties en oh hoe vernederend: de dag beginnen met jezelf te **verplichten** om op te staan, jezelf uit bed worstelen omdat "het moet", elke ochtend

trachten een reden te vinden om zo vroeg wakker te worden, kortom, iets doen TEGEN je eigen wil.

Ik hou ervan hoor, om elke ochtend om 6:30 op te staan, half in slaap, steeds hetzelfde crappy ontbijt, dezelfde strontroutine **elke ochtend**, dan terug op dezelfde bus op hetzelfde tijdstip of hetzelfde traject met dezelfde verkeersopstopping (voor diegenen die een auto hebben) om de bestemming te bereiken: 8 uur oninteressant werk, dat verveelt binnen een maand ...

Thuiskomen met dezelfde gek makende routine: wasserij doen, voedsel bereiden, voor kinderen zorgen als we die hebben, doen wat we moeten doen, eten ...

Resultaat: er blijven van de hele dag nog nauwelijks een paar uur over na het diner, een paar ongelukkige momenten waarin de vermoeidheid ons verhindert iets te doen ... Naast het kijken van een film op TV, om ons nog een beetje meer te sussen...

Dan slapen en de volgende dag weer van hetzelfde. We zoeken heel snel naar excuses, ongeduldig wachtend op het bevrijdende weekend (we kunnen twee uur langer slapen en gaan winkelen, het is leuk om wat vrije tijd te hebben!), Of de ver verwijderde vakantie (5 weken per jaar). **Ik wil vandaag volledig genieten van mijn leven, ik wil niet wachten tot mijn 65 jaar om laat op te staan als ik daar goesting in heb, om wat boeken te lezen, te wandelen... Kortom, om te leven!**

Mijn leven wordt gestolen en ik zou moeten buigen? ! Ik wacht **als een teef** op de gratie van mijn baas, die mij een belachelijk verlof "verleent" "als hij er zin in heeft" !

MIJN LEVEN VERLIEZEN OM HET TE WINNEN!

Men zal altijd scherp vloeken dat "er hoe dan ook GEEN keuze is ... En ik antwoordt dan: inderdaad!

Dat is net het probleem!

Je jeugd verkwisten, je beste dagen, de prachtige momenten die we niet meer terug vinden, onbekende ervaringen; en, in ruil: veel teleurstellingen, verwachtingen die in de prullenbak belanden, de balans van je leven doen op de leeftijd van 60 en huilen van spijt, de tranen in je ogen, zien hoe snel de tijd snel voorbij vloog, te snel, zonder er van te kunnen van genieten ... Teveel **VERLOREN** tijd ... *door je tijd te verkopen aan een werkgever.*